

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1081/2014
25.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ф., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф., адвоката Н.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1198/2014 од 29.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф. поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1198/2014 од 29.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.56/13 од 24.01.2014. године, окривљени С.Ф., између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 23.05.2013. године до 28.05.2013. године.

Наведеном пресудом на основу члана 78, 79. став 1. тачка 7. и члана 87. и члана 246. став 7. КЗ, према окривљеном С.Ф. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане нето масе 0,51 грам, за коју је одређено да ће у посебном поступку бити уништена.

Истом пресудом обавезан је окривљени С.Ф. да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 82.496,75 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1198/14 од 29.07.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца и

жалбе браниоца окривљеног С.Ф. и окривљеног С.Ф. и пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.56/13 од 24.01.2014. године, потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1198/14 од 29.07.2014. године бранилац окривљеног С.Ф. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање о жалбама.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само по основу прописаном одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног С.Ф. навођењем основа за подношење захтева, повреду закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено, али суштински у образложењу захтева оспорава и полемички са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци која се односи на могућност за ослобођење од казне окривљеног, јер је окривљени усмено службеним лицима ПС Параћин дао податке о лицу од кога је набавио дрогу а што није унето у записник, што не представља основ због кога би у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољени основ за подношење захтева – чињенична утврђења суда, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ф. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**